

260 На нови врѣмена и нови Термошили!....

Да, примѣръ ще е той прѣзъ бѣдѣщитѣ дни
За юношитѣ, па и не за тѣхъ едни, —
За всички!... Житие сѣмъ вече азъ скроилъ,
По-тънко вѣичко сѣмъ прѣсѣмѣтижъ, наредилъ,
Но то се знай, че все ще трѣбва да се чака, —
410 Догдѣто въ Каменъ-Градъ не се развий байряка,
Не мож нагоди какъвъ да туря край
На житието . . .“

— „Ба! Тури му, 'тò се знай,“

270 Тури му, напримѣръ, че всичко е станало
Тѣй както ~~(ти си) (то)~~ намислилъ отъ начало!“
Подмѣтнъ Влаги тукъ — „и ти си тамо билъ —
~~и на главата си си гъжова увилъ.~~ Дил. 5

Но съ погледъ ядовитъ Вѣлина него смѣри
Прѣзрително: „Тамамъ пѣкъ кой да се намѣри
Мждрецъ! ти, байно, си наопѣки завитъ,
420 Както се вижда, май... И въ Каменъ-градъ Терситъ—
Па даже повече отъ него празднословенъ!

И тебъ сѣмъ мѣсто азъ въвъ плана си основенъ
280 Оставилъ. Дò шешъ ти подъ мойто пѣро, ей!

А жално между насъ, че нѣма Одиссей,
Да те помлати.. ~~на, по Визнше мож се билъ,~~
~~Ти знаишъ ли тамъ какво Бенковски е вършилъ?~~
Не знаешъ зертъ!“

Тукъ той другитѣ озърнъ,

Опжнъ дважъ емфе и думата завърнъ
Отново: „Лани се събрали на съвѣтъ
Въвъ Гюргевъ, тамошний потаенъ комитетъ —
Извѣстния сега подъ името Централний —

290 Мжжѣ все опитни и момци идеални..
Разискватъ плана тѣ напрѣко и надлѣжъ
Тамъ както му е редъ и трѣбва. Изведнѣжъ,
Хопъ! въ стаята при тѣхъ се втурва полицая:
430 „Какви сте?“ пита той... а никой, отъ замая,
Ни хкъ, ни гкъ. Тогазъ, смърлушенъ въ нѣкой
[кжтъ,

Бенковски отведнѣжъ, изстѣпва — за вратѣтъ
Дошипва го и — бухъ! на вѣнка изъ вратата.